

A. Crooke: JEDINÉ, CO TEĎ ZÁPAD UMÍ, JE VYHROŽOVAT! Už nemá co nabídnout. Dějiny se tvoří jinde

- CZ24 News | 4. října 2023

Máme za sebou „záplavu summitů“: červencový summit NATO, na němž se prezident Zelenskij zastyděl; pak summit BRICS, na němž bylo přijato šest nových členů. Následoval summit G20 v Dillí. Prezident Putin se prakticky zúčastnil setkání BRICS, ale ani on, ani prezident Si, který se osobně zúčastnil setkání BRICS, nejeli na G20. Ani jeden z nich nebyl přítomen na Valném shromáždění OSN (UNGA).

Prezident Putin však hostil zasedání Východního ekonomického fóra, které se koná každoročně od roku 2015, aby zdůraznil nejvyšší prioritu ruského obratu k vlastnímu Dálnému východu – který se spolu s dalšími ekonomikami Dálného východu rychle stává dynamem globální ekonomiky.

Na Valném shromáždění OSN však bylo vidět něco důležitého. Viděli jste projevy hlav států? Bylo to překvapivé: na záběrech MSM tam všichni seděli na svých místech a poslouchali Zelenského, ale skutečnost byla jiná: když se rozhlédnete, najdete záběry Valného shromáždění v době, kdy Zelenskij mluvil, a to bylo téměř úplně prázdné, nebo v nejlepším případě z jedné třetiny plné.

Světová většina se stáhla.

A podívejte se dál: na Valném shromáždění [vystoupil](#) také premiér Netanjahu a kancléřka Scholtzová, a opět, u každého z nich byla v sále OSN hrstka zapisovatelů a v případě premiéra Netanjahua „malá skupina věrných – vláda, ministr, poradci, pomocníci a příznivci -, kteří zajišťovali zvukovou kulisu potlesku pro Izraelce sledující projev doma“. (Je třeba také poznamenat, že Netanjahu se během svého projevu na Valném shromáždění oháněl mapou, která Palestinu zcela vymazala z mapy).

V minulosti tomu tak nikdy nebylo. Co se to děje?

Profesor Michael Hudson, který si všiml stejného jevu, poznamenal: „Takže tu skutečně existují dva různé světy a nezdá se, že by se už mísily, s výjimkou toho, že se Spojené státy mohou pokusit zasáhnout – a zpomalit celý proces a pokusit se zastavit čas“.

Snaha zmrazit ručičky hodin byla v projevu prezidenta Bidena skutečně velmi patrná. Bidenovo poselství znělo, že v otázce Ukrajiny nedojde k žádnému kompromisu. Prohlásil: „Vláda se rozhodla, že bude pokračovat ve svém úsilí, aby se vyhnula konfliktu:

„Ptám se však: pokud se vzdáme základních principů Charty OSN, abychom uklidnili agresora, může si být jakýkoli členský stát jistý ochranou? Pokud dovolíme rozdělení Ukrajiny, je zaručena nezávislost nějakého národa? Odpověď zní ne. Musíme se proti této zjevné agresi postavit dnes – [abychom] zítra odradili další potenciální agresory.“ [Zdůraznění v originále]

Aby bylo jasno, když Biden říká, že „nedopustí rozdělení Ukrajiny“, říká tím, že ohledně Ukrajiny nemůže dojít k žádnému územnímu kompromisu. „Odpověď zní ne; musíme se bránit přímé agresi“.

Možná to říká, aby zachránil svou kandidaturu před ponížením, ale slova mají svůj význam. A význam, který jim právě přisoudil, bude mít důsledky.

V Moskvě museli vyvodit některé tvrdé závěry.

Sergej Karaganov, jeden ze zakladatelů Valdajského klubu, ve Vladivostoku bez obalu prohlásil, že doby, kdy se Rusko snažilo spojit se Západem, „skončily“, a tím ukázal prstem na radikální změnu, pro kterou je Valné shromáždění symbolické. Karaganov bez obalu prohlásil, že Rusko se k těmto dnům již nikdy nevrátí, a ke konci svého komentáře dodal: „Kdo by se vůbec chtěl spojovat se Západem? Je to nuda. Skutečné vzrušení je v Asii.

No, je zřejmé, že stará nudná Evropa je v útlumu: evropské ekonomiky se hroustí, zatímco zbytek světa, shromážděný ve Vladivostoku, se „buduje“.

Jedním z aspektů skutečnosti, že nezápadní země stále více přerušují – nebo drasticky omezují – své vazby se Západem, by mohlo být téměř úplné opuštění diplomacie na Západě.

Bidenův projev na Valném shromáždění se ani nepokusil dotknout geostrategie nebo vhodného diplomatického jazyka. Dnes je vše hrozbou – ať už explicitní, nebo implicitní. Zdá se, že zbytek světa je hrozbami znuděn a zabývá se budováním vlastních obchvatů.

Inu, Biden poté, co na začátku týdne řekl „jednu věc“ (žádné ATACMS pro Ukrajinu), o víkendu obrátil a řekl „ano“ – ale „jen několik“.

Poté jmenoval generálního inspektora pro Ukrajinu, který má podat zprávu o tom, jak Kyjev realizuje financování ze strany USA. Dosud nebylo předloženo naprosto žádné vyúčtování výdajů.

Biden zjevně doufá, že těmito opatřeními přesvědčí republikány, aby schválili návrh zákona, do něhož bylo zahrnuto dalších 24 miliard dolarů pro Ukrajinu – spolu s dalšími nesouvisejícími položkami, jako je pomoc při katastrofě na Havaji.

Bude to republikánským rebelům, kteří požadují, aby o financování Ukrajiny hlasovali sami, stačit? Republikánská frakce zatím zůstává neoblomně proti jejímu financování, zatímco odpor proti financování války na Ukrajině sílí i v rámci stranické základny, když je národní potřeba tak aktuální.

Je pravděpodobné, že to nakonec projde. Politický tlak na „povstalce“ je intenzivní. Nezapomeňte však, že 24 miliard dolarů je vyčleněno na jedno čtvrtletí (tj. od 1. října do 31. prosince), poté musí být schváleno dalších 24 miliard dolarů.

Celkový roční federální rozpočet Ukrajiny vyžaduje kolem 50 miliard dolarů jen na provoz státních služeb – bez započtení vojenských a válečných výdajů ve výši 60 až 100 miliard dolarů. To znamená, že Ukrajina potřebuje na chod státu a vedení války celkem asi 100 miliard dolarů nebo více ročně. Proto jsou injekce ve výši 25 miliard dolarů, o nichž se v současné době ve Washingtonu diskutuje, v podstatě „čtvrtletní“.

Krutá realita je taková, že i když Ukrajina dostane tuto čtvrtletní tranši, „poptávka“ po další bude téměř jistě ještě problematičtější. Peníze dojdou 31. prosince, a do té doby bude schopnost Ukrajiny klást jakýkoli vojenský odpor – v případě, že nebude poskytnuta pomoc EU – zpochybněna. Je však záchrana ze strany EU proveditelná, když se životní úroveň Evropy hroustí?

AUTOR: Alastair Crook

[ZDROJ](#)

